

גל מידע ورقة معلومات

מרכז פמיניסטי חיפה
المركز النسوي حيفا

FEMINIST CENTER WWW.ISHA.ORG.IL

مركز فمینیستی حیفہ ایشاہ لایشاہ المركز النسوي حيفا

אשה לאשה

עיין ערך - חדורית / סיגל בן יאיר

חדורית: בעל חיים נפוץ ממחלקת הפרקים. מקור השם הוא חד-הורית אך בשל תרגום שגוי של המילה נשמטה ממשמעותה כל כוונה. מין זה מצוי גם בארץ ובאזורים נרחבים ביבשות אחרות. תיה מופלאה זו ניזונה אחת לחודש אך לעיתים יכולה להתקיים חודשים רבים ואף שנים ללא מזונותיה.

אנטומיה: גובהה של החדורית נע בקמוצע בין 1.5 מ"ל-1.80 מ' גופה החזק מאפשר לרוב ריצה מהירה ולעיתים היא מסוגלת להימצא בכמה מקומות בו זמנית. לחדורית קרן קדמית על מצחה. הקרן הקדמית מסמנת ומבדילה אותה מנקבות אחרות החוברות לזכר למינהו.

החדורית הינה יצור חברתי וטריטוריאלי, היא תיה בקבוצה המורכבת מקבוצר וצאצא אחד עד ארבעה בממוצע. גודל הטריטוריה עבור כל פרט, תלוי בכמות המזון ואיכותו. גורי החדורית גדלים עירומים מפרונה,

התפתחותם מהירה והם נהיים עצמאים בגיל צעיר מאוד, לרוב, הזכר לא משתתף בגידול הצאצאים.

המין ניצוד על ידי טורפים רבים, ביניהם דורסים, בושאים וחתוליים. חדוריות מבנותות ניתן למצוא

בכל בחי העולם, והודות ליכולת ההסתגלות הגבוהה של מין זה הוא נחשב כאחד ממיני חיות המקמד

האהובים ביותר על גברים בשל בשרו הטעים.

החדורית היא גם חיה מעבדה משלתית פופולרית ביותר. בשנה אחת נערכים ניסויים בכעשרים אף

פריטים בתעשיית הבשר ובמוצרי הביטוח הלאומי השונים. החדורית תיה בדרך כלל בגדידות,

למעט אינטרקציה אקראית עם בני מינה.

מתוך: "לא מעודן", הוצאת הליקון סדרת פגסוס/2011

דבר המערכת

מאת לילי טראובמן.

את הגיליון הנוכחי, הראשון בשנה הזאת, החלטנו להקדיש לטרנספקטיבה על שנת 2011 ולמבט אופטימי לשנה המתחילה. בגיליון זה אנו מביאות סיכומים של פרויקטים של אשה לאשה ומאמרים על ההתרחשויות משמעותיות בעולם כמו המהפכות בעולם הערבי.

אין ספק כי 2011 תיזכר בתור שנת המחאות אשר- התחילו בטוניס, מצרים, תימן ובמדינות ערב נוספות בדרישה לדמוקרטיזציה וליתר שקיפות של המדינות והמשטרים, ואשר התפשטו למדינות באירופה, ליבשת אמריקה וגם לישראל. כאן הדרישה העיקרית של המחאה הייתה צדק חברתי ובכך הציפה את הנושא, אך ברצון לכלול את כולם- לא התייחסה לכיבוש ולאזרחות האקסקלוסיבית הנקבעת באמצעות דת ומוצא אתני.

את שנת 2012 התחלנו עם גילויים חדשים של הדרת נשים מהמרחב הציבורי ובמחאות נגדה. אך למעשה במדינת ישראל הדרה היא תופעה לא חדשה. ישראל הינה מדינה מיליטריסטית, ובה ההדרה היא אפילו עיקרון מארגן של המדינה. יש קשר הדוק בין אי-שוויון כלכלי-חברתי לבין אי-שוויון אזרחי והדרה של אוכלוסיות שלמות. אנו כפמיניסטיות צריכות לעשות את החיבורים ולצאת נגד התופעה הכוללת.

הפעם תמצאו בדף מידע לטרנספקטיבה על המהפכה בעולם הערבי, על קבוצה חדשה באשה לאשה העוסקת בקשר בין פמיניזם ומוגבלויות, על מאבקן של עובדות הקבלן בטכניון, על תובנות חדשות בנוגע לצדק מאחה בעקבות משפטו של קצב וכמו כן שיר לכבוד ה"חדורית", סיכום מרשים של הפעילות השנתית בפרויקט של מאבק בזנות ובסחר בנשים וגם החתמה נגד הדרת נשים בשכונת הדר.

לתרפיה לרן שרת 2012 טובה ואופטימית יותר.

אנו מבשרות על פתיחתו של

קו סיוע בנושא הנסקות הריון

קו הסיוע הטלפוני מופעל במסגרת פרויקט 'נשים וטכנולוגיות רפואיות' של ארגון אשה לאשה- מרכז פמיניסטי חיפה.

מטרתנו היא הענקת מידע, ליווי ותמיכה לנשים מעל גיל 21 המתלבטות לגבי ביצוע הפלה או נמצאות לאחר הפלה,

המבקשות סיוע ואוזן קשבת.

הקו מאויש בימים א' עד ה' על ידי מתנדבות שקיבלו הכשרה מתאימה.

מספר הקו: 052-2883788

אם אין מענה מידי ניתן להשאיר הודעה במשיכון ואנו נחזור אליכן בהקדם.

הפגנת המונים בתימן

شكراً

רטרופקטיבה לשנת 2011: פרויקט מאבק בזנות ובסחר בנשים

מאת ריטה חנקין, רכזת הפרויקט.

במהלך שנת 2011 פעלנו לקידום זכויות נשים מוחלשות הנמצאות בשוליים ובמעגלי הזנות באפיקים שונים:

- **פעילות פרלמנטרית** - השתתפנו בדיונים משמעותיים במסגרת וועדת המשנה למאבק בסחר בנשים. בין השאר עסקנו בהצגת חוק הפללת לקוחות מין בשבדיה באמצעות נציגה שבדית, בחוק הפללת פרסום מודעות מין והשפעת האכיפה, בביטוח בריאות עבור נשים ללא מעמד חוקי ובמתן אשרות לקורבנות סחר בנשים.
- **ייעוץ לגופים ממשלתיים ולא ממשלתיים** על מגוון היבטים של זנות וסחר בבני-אדם הן ברמה המקומית והן ברמה הבינלאומית. ראינו מודעות גוברת לנושא ורצון ללמוד על דרכי טיפול בנשים בזנות, הן מטעם אנשי מקצוע והן מטעם הקהלה הרחב. חיזקנו קשרים עם עורכי-דין המייצגים/ות נשים הנמצאות במעגלי הזנות - במטרה להביא להצגת היבט הסוציו-חברתי-מגדרי בפני מערכת המשפט ומוסדות אחרים.
- **שיתוף פעולה בין-ל** - בסמינר שהתקיים בטורקיה, הרצייתי מול נציגות מ-25 ארגוני נשים מדרום קווקז. דיברתי על פעילות פמיניסטית, הבאתי דוגמאות מוצלחות של מאבקים אזרחיים כדי להבטיח את זכויות הנשים והסברתי איך ניתן לשתף פעולה עם הממשלה והתקשורת.
- **מעקב אחרי מקרים מורכבים של פגיעות בנשים** - המכנה המשותף למרבית הפונות לסיוע היו עוני וחד-הוריות. אחוז גבוה מהפונות מצוי בהליכי גירושין, כאשר חלה הדרדרות דרסטית במצבן במקביל לשאיפתן לעצמאות. הסבר אפשרי הוא שלצד מודעות גוברת לזכותן לחיות ללא תלות וללא אלימות מצד בן הזוג, אין לנשים מעגלי תמיכה אשר ימנעו את הידרדרותן לזנות מסיבות כלכליות.
- **ליווי עדות** - בעקבות מעצרו של 20 סוחרים נשים בשנת 2009 הגיעו לישראל קרבנות סחר רבות להעיד במשפט. בשיתוף פעולה עם הפרקליטות ליוונו את הנשים לבית המשפט והגשנו סיוע נפשי. אחת הנשים התרגשה מאוד מהטיפול של הגורמים המעורבים. היא שאלה בדמעות: "איפה הייתם אז כאשר כל זה קרה? תודה שאתם איתי עכשיו ותודה שאתם מחזירים לי את האמון באנשים".
- **טיפול בפצויות של קורבנות הסחר**: כ-20 נשים קיבלו פיצויות אשר הופקדו לטובתן בגין פלילי. לצערנו, לא קיים מנגנון מדינתי של העברת כספים לחו"ל ולכן אנו מבצעות את העברת הכספים דרכנו.
- **דפוסי סחר חדשים של הבאת נשים מדרום אמריקה** הופיעו השנה. קשה לומר כי מדובר בתופעה, אך יחד עם זאת ניתן לראות מגמה של חיפוש אחר "דרכים יצירתיות" לנצל מינית של נשים מוחלשות. אנו ממשיכות לעקוב אחר מיקרים אלו. כמוכן ניתן לראות הכרות עם נשים ממדינות מוחלשות באמצעות הצ'אטים והבאתן לישראל בשביל שיעבוד כשפחת מין אצל גבר אשר הביאה אותה. מה שמצביע על מינופולציה וניצול נשים באמצעות באיום על המעמד חוקי בישראל.
- **קורס "כישורי חיים בסיסיים" לנשים הנמצאות במעגלי הזנות** - התקיים במשך שנה בשיתוף עם, המחלקה לאימהות צעירות בבית שבתאי לוי. המשתתפות קיבלו כלים להתמודדות

במצבי לחץ ולהתמודדות עם טראומות העבר. לראשונה בית שבתאי לוי הסכים לשתף פעולה עם גוף לא-ממשלתי וזהו הישג גדול. עבורנו הייתה זו הזדמנות להביא מניסיונו בתחום ולאפשר נקודת מבט פמיניסטית.

- **קרן החירום** שלנו המשיכה לפעול. קיומה של הקרן חיוני להצלחת הטיפול הנשים מאחר וכל אשה זקוקה לסיוע בנקודה מסוימת (מימון הפקת מסמך שבזכותו ניתן לקבל ת.ז. זהות או דרכון, מימון ביטוח בריאות חיוני, ועוד). אנו תקווה שארגונים נוספים ומשרד הרווחה יקימו קרנות סיוע גם הם.
- **קורס הכשרה למתנדבות ליווי נשים הנמצאות במעגלי הזנות בהליך הפלילי והאזרחי** נפתח בנובמבר. הקורס יספק למתנדבות כלים להתמודדות עם הממסד ועם אפליה כלפי המטפלות.
- **סמינר טראומה משנית לאנשי מקצוע העובדים עם נשים בזנות** התקיים ביוזמת "אשה לאשה", והשתתפו בו 15 אנשים מארגונים שונים. בסמינר חלקנו את החרדות שלנו ושתפנו בחוויות קשות ובמתח נפשי שאנו חוות על בסיס יומי, במטרה ללמוד כיצד להתמודד עם טראומה משנית. תחושת השותפות חזקה אותנו ואנו מקוות לקיים מפגשים נוספים.

לסיכום, על אף התסכולים הרבים אני חשה כי יש תמורה למאמצנו. אני מאמינה שהמגמה החיובית תמשך ונמשיך לפעול עד למיגור התופעה.

קבוצת פמיניזם ומוגבלות באשה לאשה

מאת אסנת להט, מנחת הקבוצה.

הקשר בין פמיניזם למוגבלות אינו ברור מאליו, אך שיש דמיון רב בין שתי הקבוצות, למשל בניסיון לקרוא תיגר על החשיבה המקובלת ביחס למוגבלות או למגדר. נשים עם מוגבלות מתמודדות עם סוגיות של הפליה והדרה בדומה לנשים ללא מוגבלות. אולם בה בעת הן חוות חוויה ייחודית כנשים ומתמודדות עם שאלות אחרות. יתרה מזאת, הן נדחקות לשוליים עוד יותר מגברים עם מוגבלות. אך על פי כן, התנועה הפמיניסטית בארץ ובכללה גם ארגון אשה לאשה, לא עסקה כמעט בסוגיות הקשורות לנשים עם מוגבלות. השיח על נשים עם מוגבלות בארגון אשה לאשה נבט מתוך הפרויקט "נשים וטכנולוגיות רפואיות", שמרכזת חדוה אייל, ועוסק בסוגיות שונות של טכנולוגיות רפואיות ובשימושים שנעשים בגוף, הן של נשים והן של גברים.

במסגרת הפרויקט קיימנו בינואר 2011 מפגש מרתק עם אדריאן אש, פרופסור לרפואה משפחתית וחברתית בישיבה יוניברסיטי בארצות הברית, שמתמקדת בהיבטים אתיים, פוליטיים, פסיכולוגיים וחברתיים של תחום הפרייון, המשפחה והמוגבלות. אדריאן דנה במתרחש בארצות הברית בתנועה הפמיניסטית וביחסים המורכבים שלה כלפי מוגבלות בכלל ונשים עם מוגבלות בפרט, בהיסטוריה של תנועת זכויות האזרח של אנשים עם מוגבלות ובעליית התודעה הפמיניסטית של נשים עם מוגבלות. בהמשך השנה, בעקבות הכנס "בשולי הנשיות: נשים מדברות מוגבלות", שהתקיים במרס 2011 במכון אלן בבית נועם בקריית אונו, החלטנו, חדוה, אני וקבוצה נוספת של נשים מאשה לאשה לקיים רב-שיח דומה בצפון, שיתמקד בהיבטים הפמיניסטיים של מוגבלות.

ביוני 2011 קיימנו באוניברסיטת חיפה רב-שיח בשם "פמיניזם,

מוגבלות ומה שביניהם" בשיתוף הפקולטה למשפטים באוניברסיטת חיפה ונציבות שוויון לזכויות אנשים עם מוגבלות. ברב-שיח השתתפו נשים עם מוגבלויות שונות שסיפרו על מקומו של ניסיון החיים האישי שלהן בגיבוש תפיסת העולם שלהן ובפעילות האקטיביסטית שלהן.

המטרה של הרב-שיח, מעבר לדיון עצמו, הייתה להקים קבוצת למידה משותפת של נשים עם מוגבלות ונשים ללא מוגבלות, שתדון בהקשרים השונים שבין מוגבלויות, מאבקים פמיניסטיים, נגישות במרחב, נגישות לבריאות, מיניות והבניות חברתיות, ושממנה אף יעלו פעילויות יזומות שתובלנה חברות הקבוצה.

נשים רבות ביקשו להשתתף בקבוצה. מתוכן נבחרו 18 נשים, חלקן עם מוגבלות וחלקן ללא מוגבלות. לקבוצה שתי מנחות: חגית גור-זיו מסמינר הקיבוצים, שעוסקת בסוגיות של חינוך לצדק חברתי, פמיניזם ולימודי נח"ת (נכות, חברה ותרבות), ואנוכי, אישה עם מוגבלות פיזית, שעוסקת במסגרות שונות בסוגיות הקשורות לאנשים עם מוגבלות ולמיניות, טכנולוגיה מסייעת, נגישות ושיקום. עד כה התקיימו ארבעה מפגשים מתוך עשרה מתוכננים, שבהם נידון הקשר בין הסיפור האישי של כל אחת לבין המודלים השונים המבנים את תפיסת הנכות ולפמיניזם. חרף ההטרונגות של הקבוצה, שיתוף הפעולה של הנשים, כנותן ונקודות המבט השונות, המגוונות והמאתגרות שלהן הופכים את המפגשים למרתקים ולנעימים כאחד. אנחנו ממתנות בסקרנות ובעניין להתפתחות השיח במפגשים הבאים.

מן הראוי להתייחס לשאלה חשובה: איך מנהיגי המדינות הללו החזיקו בשלטון זמן ממושך, או איך הם רצו להוריש את השלטון לבניהם והדבר עורר התנגדות עממית? אבל האם המשטר בסעודיה, בבחריין, בקטר ובנסיכויות המפרץ אינו מתנהל גם הוא בירושה, או שייתכן שהוא 'מוצלח' יותר במימוש בקשותיו של הציבור? לפי דעתי, אין כל קשר בין הדברים, וההתקוממות נתפסת בעיני כנסיגה אל האטימות והקיפאון.

המאורעות השפיעו על הפלסטינים של 1948 בצורה מועטה: חלקם גילו אדישות מוחלטת ואי-אמון ביחס לתוצאות המהפכות, חלקם תמכו בהן מבחינה דתית מתוך תקווה, או אשליה, שהדבר עשוי לקרות גם פה, בישראל, וחלקם הצטער על שפיכות הדמים ועל הכאב שבא בעקבותיה.

בה בעת נמשכת ההטיה הלא מפתיעה של המדינה לימין הקיצוני, והיא מלווה בסערה עצומה של חקיקת חוקים המנוגדים לגמרי לרוח הדמוקרטיה ומונחים על-ידי חשיבה ימנית, וכפי שאני סבורה תכליתם 'מיסוד הקולוניאליזם'.

אני תוהה איך הקטבים עשויים להיפגש – האם עשו שימוש נכון בכוחות המתנגדים לרודנות ולדיכוי ובקולות התומכים בחילוניות ובחירות המחשבה?

איך אפשר להסכים עם מפלגת הימין, איך אפשר לכבד את מי שקורא לחירות העם הפלסטיני ובה בעת תומך במפלגות המחוקקות חוקים שמגבילים את החירות האישית; או להסכים עם מי שקורא לחירות ולשוויון אך מדיר נשים מעמדה של קבלת החלטות. למרות שאני מאמינה במפלגות החילוניות והשמאליות בארץ וגם בסוריה לשעבר, אינני מבינה כלל וכלל איך להבט חופש הדיבור ככתה פה. הרי זהו אותו המשטר בסעודיה, אך שם הוא דתי?

איפה המנגנונים השונים? ככל שהאמנתי במהפכות מנטיית לב רומנטית ועקרונית ומתוך אמונה אישית חזקה בזכותי לחיות, לבחור ולהיות – הרי שאני מטילה ספק אם אכן התחולל שינוי ואם המהפכות נבנו ממרכיבים חדשים.

אני מפנה את הביקורת שלי לכל המפלגות ולעמותות הנשים – הפמיניסטיות והלא הפמיניסטיות, ולכל הארגונים לזכויות האדם ולמנהיגים במדינות הערביות, ותוהה: האם לא הגיעה העת לערער על העידן הפטריארכלי, כפי שהגיעה העת לפרק את המשטרים הישנים ולבנות אותם מחדש בעזרת רכיבים חדשים המבוססים על הכבוד לאחר ועל חירות אישית?

המחאה בברצלונה
צילמה: ראודה מורקוס

אזורנו 2011

מאת ראודה מורקוס, כפר יסיף

במספר מדינות ערביות, כמו תוניס, לוב, מצרים ותימן, היו עדויות למה שראוי לכנותו התקוממות עממית או מהפכה, כפי שחלק מעדיף לכנותה. בתוניס הוחלף זיין אלעאבדין, ובלוב כוחות האופוזיציה פעלו מחדש בסיוע כוחות נאט"ו עד שהצליחו להדיח את קדאפי ולחסלו. במצרים הצליח העם המצרי להוריד מהשלטון את ממשל מוברק, וכך קרה גם בתימן. בחלק מהמדינות התקיימו בחירות שהעידו על נוכחות בולטת לעין של המוסלמים הקיצוניים. בסודן השלטון התחזק, אך בשל השקפותיו והתנהלותו הלא-מציאותית, הוא הפסיד את חלקה הדרומי של המדינה, העשיר בנפט ובמקורות מים רבים.

בסוריה נמשך עדיין מאבק הדמים בין האופוזיציה לשלטון, ובשאר מדינות העולם הערבי, כמו מרוקו, מאוריטניה, אלג'יריה במערב, סעודיה, נסיכויות המפרץ וירדן במזרח, מצבן הפנימי "יציב", ואין עדיין סימנים המעידים על התפרצויות הצפויה לקרות בעתיד הקרוב.

ארצה לומר מספר הערות/שאלות אודות המאורעות האלה:

1. האם הם הגיעו בהפתעה ללא התראה מוקדמת או סימני היכר חיצוניים?
2. הכיצד לא הושמעו בהם סיסמאות שהתרגלנו לשמוע, כגון נגד הקולוניאליזם והשחצנות המערבית, או נגד הישות הציונית ובעד זכויותיו של העם הפלסטיני?
3. ההתקוממויות, או כפי שהן קרויות בפי רבים מהפכות, פרצו במדינות שתושביהן זכו למעט חירות ופתיחות תרבותית – הן בלבוש והן בהתנהגות, אך הן לא פרצו במדינות בעלות משטר מלכותי ריאקציוני, שבהן הגברים הם הנהנים הבלעדיים מחירות אישית. נראה כי ההתקוממויות פועלות נגד עצמן – הן עוקרות את החירות ואוסרות את הקדמה בכלא של המסורת הישנה ושלטון הדת, וההצלחה של הכוח האסלאמי היא הוכחה לכך.

منظمتنا 2011

روضة سليمان مرقس- كفر ياسيف

شهدت بعض الأقطار العربية (تونس- ليبيا- مصر واليمن) بما يصح أن نسميه احتجاجات شعبية أو ثورات كما يحلو للبعض تسميتها. ففي تونس استبدل رئيسها زين العابدين. وفي ليبيا استأنفت المعارضة بقوات حلف الناتو حتى تمكنوا من خلع زعيمها ألقذافي وذبح وقتل برأسه. وفي مصر تمكنت الجماهير من اقتلاع رئيس الجمهورية وحاشيته وهكذا في اليمن. في بعض هذه الدول جرت انتخابات جاءت وبقوة لافتة بالإخوان المسلمين والسلفيين المتزمتين. أما في السودان فقد ثبت حكم الزعيم رغم انه ونتيجة لتوجهاته ومسلكياته اللاواقعية خسر السودان نصفه الجنوبي الغني بالبتروول وبمصادر المياه.

وفي سوريا ما زال الصراع الدموي مستمرا. بين المعارضين وأصحاب النظام. أما بقية دول العالم العربي كالمغرب وموريتانيا والجزائر غربا والسعودية والإمارات والأردن شرقا فان أوضاعها الداخلية مستتبه وليس هنالك من مؤشرات على انفجارات محتملة في المستقبل المنظور.

وان كان لي أن أعلق على هذه الأحداث فأقول:

1. إنها أنت مفاجئة وبدون مقدمات أو إحياءات خارجية؟؟

2. لم ترفع الشعارات التي اعتدنا عليها. كمقاومة الاستعمار والغطرسة الغربية وتجنب قادتها ذكر الكيان الصهيوني وحقوق الشعب الفلسطيني.

3. إن هذه الهبات أو ما يقال إنها ثورات تفجرت ببلدان يتمتع سكانها ببعض الحريات وبعض الانفتاح الحضاري في الملابس والسلوك ولم تجر في دول الأنظمة الملكية الرجعية حيث الحرية تقتصر على الرجال. وكأني بهذه الهبات جاءت من اجل اجتثاث هذه الحريات والرجوع إلى أقفاص التقاليد العتيقة وقيود الهيمنة الدينية. وفي مجاح القوى الإسلامية ما يؤكد هذا.

وهنا يحق للمراقب أن يسأل إذا كان الادعاء أن زعماء هذه الدول "طوّلوا" في الحكم أو أنهم يعدون العدة لتوريث أبنائهم- والشعب لم يعد يرضى بذلك... فهل النظام في السعودية والبحرين وقطر ودولة الإمارات ليس وراثيا. أو انه أكثر لجاعة في تحقيق الاجازات لصالح الجماهير؟؟

فما جرى برأبي الشخصي لا يمت إلى هذا بتاتا. بل هو ردة إلى الوراء إلى سراديب الانغلاق والجمود.

على أن هذه الأحداث قد ألفت بطلالها على الفلسطينيين داخل 48 ولكن بشكل هامشي فمن لا مبال بتاتا بما جرى وما قد يجري من منطلق اللا-أمل بما قد تفعله هذه الهبات. ومن مؤيد لما جرى من منطلقاته الدينية توهمها أو تمنيا أن يحدث هذا هنا. وهناك من أسف على الدماء التي سالت من اجل إقصاء زعيم مستبد أو تغيير أسماء!

مع هذا يستمر انسياب الدولة "الغير مفاجئ" إلى اليمين المتطرف وتقوده زوبعة سن وتشرع قوانين 2011 معادية بتاتا للديمقراطية ومتماشية مع الفكر اليميني قد اسميها "مأسسة الاستعمار.

لهذا أسأل كيف للأقطاب أن تلتقي أو هل استغلت الطاقات المعادية للاستبداد والقمع واستغلت الأصوات المنادية للعلمانية وحرية الفكر من اجل إجحاح فكرة خطط لها مسبقا؟؟

كيف لي أن اتفق مع حزب اليمين أو كيف لي أن أحترم ذات الشخص الذي ينادي من أجل حرية الشعب الفلسطيني وبنفس الوقت يتفق مع الأحزاب المتعفنة على سن قانون تحم من الحريات الشخصية أو ذاته الذي ينادي من أجل الحرية والمساواة ويمنع وجود النساء في مواقع اتخاذ القرار. مع كل إيماني بالأحزاب العلمانية واليسارية أو حتى سوريا سابقا لكنني لم أفهم قط كيف لحرية التعبير أن تخمد في هكذا نظام! أليس هو ذاته في السعودية لكنه ديني؟؟ أين الآليات المختلفة؟ لطالما أمنت بالثورات من المكان الرومانسي والمبدأي ومن المكان المؤمن إيمانا قويا ب: حقي أن أعيش أن أختار وأن أكون لكنني أتساءل هل فعلا أحدثنا تغييرا؟؟ أم أعدنا بنائنا من ذات المركبات!!

أوجه نقدي هذا لجميع الأحزاب والجمعيات النسوية والغير نسوية وجمعيات حقوق الإنسان والقادة بأقطارنا واسأل هل لكم/ن أن تعوا بأن عهد المبني الأبوي- البطريارقي حان الأوان لشله! وحان الأوان لتفكيك هذه الأنظمة وبناء غيرها بمركبات جديدة نفكر بها وترتكز على احترام الاختلافات والحريات الشخصية!!